

"Evliyadan, ziyade nuraniyet kesb eden ve abdal denilen bir kısmı, bir anda birçok yerlerde müşahede ediliyormuş. Aynı zat, ayrı ayrı çok işleri görüyormuş." cümlesini izah edip, abdallar hakkında bilgi verir misiniz?

Cennette tam nuraniyet olacağı için, bir insan bir anda binlerce işi aynen görebilecek ve binlerce lezzeti aynı anda tadabilecektir. Bunun sırrı kesafet ve letafet ile ilgilidir.

Lafız ile mana, madde ile maneviyat, ruh ile ceset, kesafet ile letafet, nur ile zulmet, bunlar hem birbirinin zıddı, hem de birbirinin manasının inceliklerini gösteren aynalar gibidir.

Madde, varlık mertebeleri içinde en hantal ve kayıtlara maruz varlıktır. Bu yüzden, maddi kayıtlara mahkum olan bir şeyle, bu kayıtlardan azade olan şey arasında çok farklar olabiliyor.

Mesela, **ruh** latif, nurani ve maddi kayıtlardan azade olduğu için, bir anda milyonlarca işi tedbir edip idare edebiliyor. Bedenin herbir hücre ve azası ile aynı anda münasebet kurabiliyor.

Yine, **mana** çok ince ve latif olduğu için, kalbin çok derinliğinden kaynayıp gelirken, maddeye, yani lafza yaklaştıkça, incelik ve letafetini kaybeder. Bunun için lisan, kalbe tam tercüme olamıyor. Mana olan latif; lafız ise, daha çok maddeye yakın, kesif bir şeydir.

Yine, latif olan bir ışık veya **röntgen şuaı**, zahmetsiz ve engelsiz, cisimden geçer ve alta nüfuz ederek, ne var, ne yok, keşfeder. Ama, katı bir madde ya da cisim, çarpar geçemez; ya kırar ya dağıtır.

Bu iki zıtlardan biri kuvvet kazandıkça, diğeri zayıflar. Kuvvet kazanan şeyin kayıt ve vasıfları hakim olur. Diğeri tamamen kaybolmasa bile, kaybolmuş gibi eserlerini gösteremez.

Madde, kuvvet kazandıkça, mana zayıflar. Ruh inceldikçe, ceset kalınlaşır. Nuraniyet gittikçe, yerine zulmet gelir. Letafet azalınca, yerine kesafet gelir.

Mesela; Hz.Peygamber Efendimiz (sav)'de mana, nuraniyet, ruh, letafet, hayat, tam anlamı ile hükmettiği için, âdeta madde onda kaybolmuş. Herbir aza ve cihazı

letafet kazanmış ve herbir azası ve hücresi maddi kayıt ve hantallıklardan arınarak tam nuraniyet kazanmıştır. Bu yüzden, onun mübarek cesedi de aynen ruh ve mana gibi letafet ve nuraniyet kazandığından, herbir azası ile görebilir, herbir azası ile işitebilirdi, bir anda birçok işleri görüp birçok yerlerde bulunabilirdi.

Yani onda, madde öyle incelmışti ki, artık maddi hantallık ve kayıtlardan tamamen sıyrılmış ve ruh, hayat, şuur, gibi şeyler onda çok şiddetli tecelli eder hale gelmiştir. Bu kapı, derecesine göre herkese de açıktır.

İşte evlialardan olan **abdallar** da, bu maddi kayıtlardan kurtuldukları için, bir nuranileşip ruhani bir mahiyet kazanıyorlar. O zaman birçok harika şeylere mazhar olabiliyorlar. Aynı anda bir çok yerlerde bulunup, birçok işleri görebiliyor. Birçok işleri görürken, cesedinin birisi orijinal de diğeri kopya falan değil, bizzat hepsi orijinaldir. Maddi kayıtlardan ne kadar sıyrılabirsek, o kadar nuranileşip letafet kazanırız. Bu da birçok şeyin olmasını temin eder, aynı anda birçok yerde bulunmak gibi...